

KABARÉ

PÁRATLAN OLDAL - LXVI. évfolyam, 8. szám, 2022. február 25.

Megnéztük a Vígszínházban a Masteroff-Kander-Ebb szerzőhármass darabját, amelynek 1972-es filmváltozata máig emlékezetes számomra. A remek, a musical műfajának megfelelő előadás nemcsak a rendezés és az előadóművészek miatt ragadott meg, hanem azért is, mert aktuálisnak éreztem: a második rész mintha rólunk, a mai Magyarországról szólt volna. A nacionalista nyomulás, az erő kultusza, a pénz imádata, a rasszizmus, a másság kirekesztése, a gyűlölet szítása, az egzisztenciális félelem, a gyáva megalkuvás, a behódolás a hatalomnak, a meggyőződés feladása, a menekülés külföldre mind ismerős – igaz, nálunk nem vernek meg embereket az utcán, és nem kell felállva énekelni a nemzet dicsőségéről. Még. A harmincas évek eleje új korszak kezdetét jelentette Németországban, a náciizmus totális térnyerését. Nálunk is kérdéses, merre folytatódik a társadalom átalakulása, mivel ma két, egymással ellentétes tendencia érvényesül, melyek a választási kampányban csapnak össze.

Minden tisztelettem a színház vezetéséé, hogy műsorra merte tűzni ezt a darabot.